

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
URED ZASTUPNIKA REPUBLIKE HRVATSKE
PRED EUROPSKIM SUDOM ZA LJUDSKA PRAVA
Zagreb, 6. lipnja 2024.

Analiza presude

Maroslavac protiv Hrvatske
zahtjev br. 64806/16

čl. 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju – zaštita vlasništva

Rješenje kojim je podnositeljici naloženo platiti neplaćeni porez na dobit nakon inspekcijskog nadzora njezinog poslovanja bilo je zakonito i razmjerno te u skladu s pravom na mirno uživanje vlasništva

Europski sud za ljudska prava (dalje: Europski sud), zasjedajući u vijeću od 7 sudaca, 13. veljače 2024., objavio je presudu u kojoj je utvrdio da u predmetu podnositeljice zahtjeva nije došlo do povrede članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Tijekom poreznog inspekcijskog nadzora poslovanja podnositeljice, utvrđeno je da je ona kroz revalorizaciju (povećanje) vrijednosti poslovnog prostora i amortizaciju, protivno domaćem pravu u poreznoj prijavi prikazala manju dobit za tri uzastopne godine. Stoga joj je nadležno porezno tijelo rješenjem naložilo da plati dodatni porez i obračunate zatezne kamate. U žalbi protiv navedenog rješenja, podnositeljica je tvrdila da su u obračun njezine porezne obveze uključena i razdoblja za koja je nastupila zastara. Ministarstvo financija je odbilo tu žalbu i utvrdilo da je porezna obveza pravilno utvrđena. Naknadno podnesene upravna i ustavna tužba također su odbijene.

Podnositeljica je pred Europskim sudom prigovarala da joj je nalogom za isplatu zastarjele porezne obveze povrijeđeno pravo na mirno uživanje vlasništva, da domaća tijela nisu dostatno razmotrila njezine prigovore te da primjena domaćeg prava nije bila predvidljiva.

Europski sud je utvrdio da rješenje domaćih tijela kojim je podnositeljici nametnuta obveza plaćanja značajnog iznosa poreza na dobit predstavlja miješanje u njezino pravo na mirno uživanje vlasništva. No, država ima pravo primijeniti zakone koje smatra potrebnim kako bi uredila uporabu vlasništva u skladu s općim interesom ili za osiguranje plaćanja poreza ([Burden protiv Ujedinjene Kraljevine \[VV\]](#), br. 13378/05, stavak 59., ECHR 2008.).

Nakon toga proveo je test u okviru članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju ([Khodorkovskiy i Lebedev protiv Rusije](#), br. 11082/06 i 13772/05, stavci 869. – 870., 25. srpnja 2013.), razmatrajući sljedeće:

Je li miješanja bilo zakonito?

Odlučujući o tom pitanju, Europski sud je prvo naglasio da države imaju široku slobodu procjene u pogledu obračuna poreznih obveza i izvršavanja svojih fiskalnih funkcija ([Bežanić i Baškarad protiv Hrvatske](#), br. 16140/15 i 13322/16, stavak 64., 19. svibnja 2022.).

Potom je istaknuo da je porezni nadzor bio proveden u skladu s odredbama Općeg poreznog zakona kojim je predviđena mogućnost proširenja poreznog nadzora na prethodno razdoblje ako postoje činjenice koje ukazuju na to da bi se proširenjem inspeksijskog nadzora mogao značajnije izmijeniti iznos utvrđene porezne obveze. Europski sud je prihvatio tvrdnje zastupnice RH da je mogućnost proširenja poreznog nadzora trebala biti predvidljiva podnositeljici, koja je javna bilježnica i koja je koristila usluge profesionalnog knjigovodstva, te da je podnositeljica mogla istaknuti prigovor protiv proširenja poreznog nadzora. Međutim, ona to nije učinila već je dostavila informacije za sve tražene godine. Također, Upute o sastavljanju i podnošenju porezne prijave poreza na dobit za dotičnu godinu bile su lako dostupne i javno objavljene na internet stranici Porezne uprave.

Europski sud stoga nije vidio razlog da dovodi u pitanje tumačenje i primjenu mjerodavnog zakonodavstva od strane domaćih sudova u predmetu podnositeljice, smatrajući da je ponajprije na nacionalnim vlastima da tumače i primjenjuju domaće pravo ([Centro Europa 7 S.r.l. i Di Stefano protiv Italije \[VV\]](#), br. 38433/09, stavak 140., ECHR 2012).

Je li miješanje težilo legitimnom cilju?

S obzirom da je miješanje u predmetu podnositeljice učinjeno u cilju osiguranja plaćanja poreza, kako je previđeno zakonodavstvom i u području u kojem država ima široku slobodu procjene, ono je bilo legitimno ([OAO Neftyanaya Kompaniya Yukos protiv Rusije](#), br. 14902/04, stavak 606., 20. rujna 2011.).

Je li miješanje bilo razmjerno legitimnom cilju kojem se težilo?

U kontekstu razmjernosti miješanja, Europski sud je istaknuo da se porezna stopa od 20% kao i iznos neplaćenog poreza na dobit (68.500 EUR) i kamata koju je podnositeljica morala platiti, ne mogu smatrati pretjeranim ([Kršćanska vjerska zajednica Jehovinih svjedoka protiv Armenije \(odl.\)](#), br. 73601/14, stavak 53., 29. rujna 2020.). Isto tako, podnositeljica nije dokazala da je naplata tog iznosa ugrozila njezinu egzistenciju ili poslovanje njezinog javnobilježničkog ureda, pa joj nije nametnut prekomjeran individualni teret ([Cacciato protiv Italije \(odl.\)](#), br. 60633/16, 16. siječnja 2018.).

Konačno, Europski sud je ocijenio da je podnositeljica zahtjeva imala na raspolaganju pravna sredstva kojima je mogla osporiti nametnute iznose i koje je iskoristila te da u njenom predmetu nema naznaka da je postupanje i odlučivanje bilo nepošteno ili očigledno pogrešno.

Slijedom svega navedenog, Europski sud je utvrdio da nije došlo do povrede članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju.

Ovu analizu izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Analiza ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te nije obvezujuća za taj Sud.

© 2024. Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava